

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

ASA-ratiopharm 100 mg enterotabletti

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi tabletti sisältää 100 mg asetyylisalisyylihappoa.

Apuaineet, joiden vaikutus tunnetaan: laktosimonohydraatti 60 mg
Täydellinen apuaineluetelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Enterotabletti.

Valkoinen, pyöreä, kaksoiskupera kalvopäällysteinen tabletti,
jonka halkaisija on 8 mm.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Tromboottisten ja tromboembolisten valtimotukosten esto, kun riski on lisääntynyt, esim. lyhytkestoisen aivooverenkierron häiriön (TIA), angina pectoriksen ja sepelvaltimotaudin yhteydessä sekä sydän- ja aivoinfarktin uusiutumisen estoon ja akuutin sydäninfarktin ensiapuna.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Aikuiset

Tavallinen annos sydämen ja aivojen tromboembolisten valtimotukosten estossa on 100 mg vuorokaudessa. Suurin vuorokausiannos on 300 mg.

Vanhukset

Tavallista aikuisten annosta suositellaan, jos potilaalla ei ole munuaisten tai maksan vajaatoimintaa (ks. kohta 4.3 "Vasta-aiheet" ja 4.4 "Varoituksia ja käyttöön liittyvät varotoimet")

Lapset

ASA-ratiopharmia ei suositella lapsille (ks. kohta 4.4 "Varoituksia ja käyttöön liittyvät varotoimet")

Antotapa

Enterotabletit tulee niellä kokonaisen runsaan nestemääärän kera.

Viivästyneeseen imetyymiseen johtavan lääkemuodon vuoksi ASA-ratiopharmia ei ole tarkoitettu käytettäväksi potilailla, joilla onakuutti sydäninfarkti. Kuitenkin hätätilanteissa tabletit voidaan murskata tai pureskella edistämään asetyylisalisyylihapon imetymistä.

4.3 Vasta-aiheet

- yliherkkyyys vaikuttavalle aineelle, muille salisylaateille tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille
- aiempi asetyylisalisyylihapon tai jonkin muun tulehduskipulääkkeen aiheuttama astmakohtaus tai angioneuroottinen edeema
- hemofilia tai muu lisääntynyt verenvuototaipumus

- aktiivinen maha- tai pohjukaissuolihaava
- trombosytopenia
- vaikea munuaisten vajaatoiminta, (GFR < 30ml/h)
- vaikea sydämen vajaatoiminta
- maksan vajaatoiminta
- maksakirroosi
- käyttö yhdessä metotreksaatin kanssa annoksilla, jotka ylittävät 15 mg/viikkossa
- yli 100 mg vuorokausiaannokset raskauden viimeisen kolmanneksen aikana.

4.4 Varoitukset ja käytöön liittyvät varotoimet

Valmisten käytössä on noudatettava erityistä varovaisuutta:

- potilailla, joilla on samanaikainen antikoagulanttilääkitys
- lievä ja kohtalaisen maksan, munuaisten tai sydämen vajaatoiminnan yhteydessä
- maksasairautta sairastavilla potilailla
- ruoansulatuskanavan sairauksien yhteydessä
- potilailla, joilla on aiemmin ollut mahahaava tai ruoansulatuskanavan verenvuoto
- potilailla, joilla on keuhkoastma tai krooninen obstruktivinen keuhkosairaus, sillä heillä asetyylisalisyylihappo voi laukaista astmakohtauksen
- potilailla, jotka ovat aiemmin saaneet tulehduskipulääkkeistä yliherkkyysoireita, kuten ihoreaktioita tai nuhua

Reyenoireyhtymää, joka on hyvin harvinainen mutta hengenvaarallinen, on esiintynyt lapsilla virusinfektioiden yhteydessä (varsinkin vesirokon ja influenssan tapaisten sairauksien yhteydessä). Tämän seurauksena asetyylisalisyylihappoa tulee antaa lapsille vain lääkärin määräyksestä silloin kun muut toimenpiteet eivät tehoa.

Säännöllinen asetyylisalisyylihapon käyttö saattaa huonontaa ennustetta potilailla, joilla on aivoverenvuoto. Siksi tulee noudattaa varovaisuutta annettaessa asetyylisalisyylihappoa potilaille, joilla on lisääntynyt aivoverenvuodon riski, kuten potilailla, joilla on korkea verenpainev. Asetyylisalisyylihapon on myös havaittu lisäävän aivoverenvuodon riskiä potilailla, joilla on taipumusta nenäverenvuotoon.

Jos hoidon aikana esiintyy pitkääikaista oksentelua, tajunnanmenetystä tai epänormaalialla käytöstä, asetyylisalisyylihapon antaminen tulee keskeyttää.

Asetyylisalisyylihappo vähentää jo pienillä annoksilla virtsan eritystä ja saattaa laukaista kihdin potilailla, joilla virtsahapon eritys on ennestään vähentynyt.

Johtuen asetyylisalisyylihapon veren hyytymistä estävästä vaikutuksesta, joka alkaa jo hyvin alhaisilla annoksilla ja muutaman päivän käytön jälkeen, potilaalle tulisi kertoa verenvuotoriskista hyvin pienenkin kirurgisen operaation aikana (esim. hampaan poisto).

Tämä lääkevalmiste sisältää laktoosia. Potilaiden, joilla on harvinainen perinnöllinen galaktoosi-intoleranssi, täydellinen laktaasinpuutos tai glukoosi-galaktoosi-imetyymishäiriö, ei pidä käyttää tätä lääkettä.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Oraaliset antikoagulantit

Suurentunut verenvuotoriski trombosyyttien toiminnan estymisen ja mahan ja pohjukaissuolen limakalvon vaurion vuoksi. Vuotoajan seuraaminen on erityisen tärkeää.

Tiklodipiini, klopidogreeli

Suurentunut verenvuotoriski (synergistinen vaiketus verihiuhtaleiden aggregaatioon)

Jos yhdistelmää ei voida välittää: huolellinen kliininen ja laboratorioarvojen seuranta (mukaan lukien vuotoaika).

Muut ei-steroidiset anti-inflammatoriset analgeetit

Ruoansulatuskanavaan kohdistuvat haittavaikutukset saattavat lisääntyä samanaikaisen käytön yhteydessä.

Metotreksaatti

Yhteiskäyttöä on välttää metotreksaatin suurentuneen hematologisen toksisuuden vuoksi.

Kortikosteroidit

Ruoansulatuskanavan verenvuodon riski kasvaa.

Asetatsoliamidi

Asetylylisalisyylihappo voi nostaa asetatsoliamidin pitoisuuksia, mikä lisää metabolisen asidoosin riskiä.

Natriumvalproaatti/valproiinihappo

Asetylylisalisyylihappo voi nostaa natriumvalproaatin plasmapitoisuuksia voimistaen sen vaikuttuksia ja haittavaikuttuksia.

Diabeteslääkeet

Salisylaatit saattavat voimistaa diabeteslääkkeiden hypoglykeemistä vaikutusta.

Fenytoini

Salisylaatit voivat laskea plasman fenytoinipitoisuutta vähentämällä fenytoinin sitoutumista plasman albumiiniin. Vapaan fenytoinin määrä ei kuitenkaan tavallisesti lisääny, joten yhteisvaikutuksella ei pitäisi olla vaikutusta fenytoinin annosteluun.

Digoksiini, barbituraattien ja litiumin plasmapitoisuudet saattavat nousta yhteiskäytössä asetylylisalisyylihapon kanssa.

Aldosteroniantagonistien, 'loop'-diureettien ja probenesidin teho saattaa heiketä yhteiskäytössä asetylylisalisyylihapon kanssa.

Diureetit, ACE-estäjät sekä angiotensiini II-antagonistit

Tulehduskipulääkkeet saattavat vähentää diureettien ja muiden verenpainelääkkeiden verenpainetta laskevaa vaikutusta. ACE-estäjän / angiotensiini II-antagonistin yhtäaikainen annostelu syklo-oksigenaasi-inhibiittoreiden kanssa voi johtaa munuaistominnan heikkenemiseen potilailla, joilla jo ennestään on munuaisten toimintahäiriö (esim. nestevajauksesta kärsivät ja iäkkääät potilaat). Seurauksena voi olla akuutti munuaisten vajaatoiminta, joka on kuitenkin yleensä palautuva. Ei-steroidisen tulehduskipulääkkeen (NSAID) ja ACE-estäjän/angiotensiini II-antagonistin yhdistelmää tulisi käyttää varoen, erityisesti iäkkäillä potilailla. Potilaiden tulisi olla riittävästi nesteytettyjä ja munuaistominnan seurantaa tulisi harkita yhdistelmälääkitystä aloitettaessa sekä määrävälein hoidon aikana.

Probenesidi

Heikentynyt uricosuurinen vaikutus.

Ibuprofeeni

Kokeelliseen tietoon perustuen ibuprofeeni voi estää pieniannoksisen asetylylisalisyylihapon verihiuataloiden aggregaatioon kohdistuvaa vaikutusta, jos näitä valmisteita annetaan samanaikaisesti. Koska tähän liittyvä tieto on rajallista ja nonklinisiin tutkimuksiin perustuva klinisten vaikutusten arvointi kuitenkin on epävarmaa, ei selvää johtopäätöstä voida tehdä ibuprofeenin säännöllisestä käytöstä. Ibuprofeenin satunnaisella käytöllä ei todennäköisesti ole klinisesti merkittävä vaikutusta (katso kohta 5.1).

Metamitsoli

Metamitsoli saattaa vähentää asetylylisalisyylihapon verihiuataloiden aggregaatioon kohdistuvaa vaikutusta samanaikaisesti käytettynä. Siksi tästä yhdistelmää tulisi käyttää varoen potilaille, jotka käyttävät pieniannoksisista asetylylisalisyylihappoa kardiovaskulaariseksi suojakksi.

Alkoholi

Samanaikainen alkoholin käyttö voi lisätä maha-suolikanavan verenvuotojen vaaraa

4.6 Hedelmällisyys, raskaus ja imetys

Raskaus

Matalat annokset (100 mg tai vähemmän/vrk):

Kliinisten tutkimusten perusteella 100mg tai sitä pienempi vuorokausiaannos vaikuttaa turvalliselta rajoitetuissa, erityistä seurantaa vaativissa obstetrisessa käytössä.

100–500 mg/vrk:

Annostuksesta 100–500 mg/vrk ei ole riittävästi kliinistä kokemusta, joten tämän suuruista annosta koskevat samat suositukset kuin yli 500mg/vrk.

500 mg tai enemmän/vrk:

Prostaglandiisyynteesin inhibitioilla voi olla haitallisia vaikutuksia raskauteen ja/si sikiön kehitykseen. Epidemiologisten tutkimusten perusteella on viitettä siitä, että prostaglandiisyynteesi-inhibiittorin käyttö alkuraskauden aikana lisää keskenmenon, sikiön sydämen epämuodostumien sekä gastroskiisin riskiä. Sydän- ja verisuoniepämuodostumien absoluuttinen riski lisääntyi alle 1%:sta noin 1,5%:iin. Riskin uskotaan kasvavan lääkkeen annoksen suurenemisen ja käytön pitkittymisen myötä. Eläinkokeissa prostaglandiisyynteesi-inhibiittorin käytön on osoitettu johtavan lisääntyneeseen munasolujen tuhoutumiseen (sekä ennen implantaatiota että sen jälkeen) ja sikiökuolleisuuden kasvuun. Lisäksi eläinkokeiden perusteella erilaisten (mm. sydän- ja verenkiertoelimistön) epämuodostumien ilmaantuvuuden on raportoitu lisääntyvä, kun prostaglandiisyynteesi-inhibiittoria on annettu organogeneesin aikana (ks. kohta 5.3). Raskauden ensimmäisen ja toisen kolmanneksen aikana asetyylialisyylihappoa ei pitäisi käyttää, ellei se ole ehdottoman vältämätöntä. Jos raskautta yrittävä tai ensimmäisellä/toisella raskauskolmanneksella oleva nainen käyttää asetyylialisyylihappoa, tulisi käyttää mahdollisimman pientä annosta ja mahdollisimman lyhytkestoisesti.

Prostaglandiisyynteesi-inhibiittorin käyttö viimeisen raskauskolmanneksen aikana altistaa sikiön:

- sydän- ja hengityselimistöön kohdistuvalle toksisuudelle (ennenaikainen valtimotiehyen sulkeutuminen ja keuhkovaltimopaineen nousu)
- munuaisten toimintahäiriöille, joka voi johtaa munuaisten vajaatoimintaan ja lapsiveden määrän vähentämiseen.

Prostaglandiisyynteesi-inhibiittorin käyttö raskauden loppuvaiheessa altistaa äidin ja vastasyntyneen:

- verihiualeiden aggregaation estoon ja mahdolliseen vuotoajan pitenemiseen, mikä voi liittyä pieniinkin annoksiin.
- kohdun supistusten heikentymiseen, mikä voi johtaa viivästyneeseen tai pitkittyneeseen synnytykseen.

Tämän vuoksi yli 100 mg/vrk suuremmat asetyylialisyylihappoannokset ovat vasta-aihisia raskauden viimeisen kolmanneksen aikana.

Imetys

Asetyylialisyylihappo erittyy äidinmaitoon, mutta käytettäessä alle 300 mg vuorokausiaannoksia vaikutus lapseen on epätodennäköinen.

Hedelmällisyys

Asetyylialisyylihapon käyttö saattaa heikentää naisen hedelmällisyyttä eikä sitä suositella raskautta yrityville naisille. Asetyylialisyylihappohoidon lopettamista tulisi harkita naisille, joilla on vaikeuksia tulla raskaaksi tai jotka ovat lapsettomuustutkimuksissa.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneiden käyttökykyyn

Lääkevalmisteen ei ole todettu vaikuttavan ajokykyyn eikä koneiden käyttökykyyn.

4.8 Haittavaikutukset

Yleisimmät haittavaikutukset, ruoansulatuskanavan oireet ja ruoansulatuskanavan verenvuodot, ovat

annoksesta riippuvia. Ruoansulatuskanavan verenvuoto on harvoin oireellista. Asetyylisalisyylihappo enterotablettimuodossa aiheuttaa edellä mainittuja haittavaikutuksia merkittävästi tavallisia tabletteja vähemmän.

Haittavaikutukset luokitellaan yleisyyden mukaan

Hyvin yleiset ($\geq 1/10$)
Yleiset ($\geq 1/100, < 1/10$)
Melko harvinaiset ($\geq 1/1000, < 1/100$)
Harvinaiset ($\geq 1/10\ 000, < 1/1000$)
Hyvin harvinaiset ($< 1/10\ 000$)
Tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä arviointiin)

	Yleiset	Melko harvinaiset	Harvinaiset	Hyvin harvinaiset
Veren ja imunestejärjestelmän häiriöt	Lisääntynyt verenvuotataipumus		Kallonsisäinen verenvuoto. Trombosytopenia, agranulosytoosi, aplastinen anemia.	
Immuunijärjestelmä			Anafylaktiset reaktiot	
Aineenvaihdunta ja ravitsemus				Hypoglykemia
Hermosto			Päänsärky, huimaus, sekavuus, heikentynyt kuulo, tinnitus, jotka ovat tavallisesti merkkejä yliannostuksesta	
Verisuonistohäiriöt			Hemorraginen vaskulitti.	
Hengityselin-, rintakehä- ja välikarsina		Riniitti, hengenahdistus.	Bronkospasmi, astmakohtaus.	
Ruoansulatuskanavan häiriöt	Dyspepsia, vatsakipu, pahoinvoimi, oksentelu, näristys, ripuli		Vaikea ruoansulatuskanavan verenvuoto. Vatsalaukun ja suoliston haavaumat, jotka voivat johtaa niiden puhkeamiseen hyvin harvinaisissa tapauksissa	
Maksa ja sappi				Maksaentsyyymiарvojen kohoaminen
Ihon ja iholaiskerrosten häiriöt		Urtikaria	Stevens Johnsonin oireyhtymä, Lyell'in oireyhtymä, purpura, erythema nodosum, erythema multiforme, Quincken ödeema.	

Munuaiset ja virtsatiet				Munuaisten toimintahäiriöt
-------------------------	--	--	--	----------------------------

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisteen hyöty-haitta -tasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi
Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri
PL 55
FI-00034 Fimea

4.9 Yliannostus

Oireet

Yliannostuksen oireita ovat korvien soiminen, huimaus, pahoinvointi, oksentelu, hyperventilaatio, desorientaatio, hikoilu, vapina. Vaikeiden yliannostustapausten oireita ovat lisäksi kouristukset, hypertermia, metabolinen asidoosi, hyper- tai hypoglykemia, hypokalemia, dehydraatio, keuhkoedeema, rabdomyolyysi ja rytmihäiriöt. Yliannostuksen ottamisen jälkeen saattaa olla useiden tuntien latenssiaika ennen oireiden ilmaantumista. Vaikeissa myrkytyksissä enterotableteista vapautuvan lääkeaineen maksimaalisten plasmapitoisuksien saavuttaminen voi viedä kymmeniä tunteja.

Hoito

Spesifistä antidoottia ei ole. Myrkytyksen hoito riippuu otetun lääkeaineen määristä, potilaan tilasta ja klinisistä oireista. Tavanomaisilla toimenpiteillä, kuten mahahuhtelulla ja toistuvalla lääkehülen annolla pyritään estämään lääkeaineen imeytyminen. Alkalinen diureesi, hemodialyysi ja hemoperfuusio nopeuttavat lääkeaineen poistumista elimistöstä. Lisäksi voi olla tarpeen oireenmukaisesti korjata neste- ja elektrolyyttitasapaino, palauttaa ruumiinlämmön sääteilyjärjestelmä normaaliksi ja ylläpitää hengitystä.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Antitromboottiset lääkeaineet/aggregaation estäjät lukuun ottamatta hepariiniä.

ATC-koodi: B01AC06

Asetyylisalisyylihappo on salisylaattiryhmään kuuluva ei-steroidirakenteinen anti-inflammatoryinen analgeetti. Sillä on analgeettinen, antipyreettinen ja anti-inflammatoryinen vaikutus ja vaikutukset perustuvat prostaglandiinisynteesiin osallistuvan syklo-oksigenaasin irreversiibeliin estoon (tällöin prostaglandiinien E₂ ja I₂ sekä tromboksaani A₂ muodostuminen estyväät).

Asetyylisalisyylihapon trombosyyttien aggregaatiota estävä vaikutus perustuu tromboksaani A₂ synteesin estoon trombosyytteissä. Irreversiibeli syklo-oksigenaasin toiminnan estyminen on erityisen merkittävää trombosyytteissä, koska ne eivät kykene syntetisoimaan lisää tästä entsyyymiä. Antitromboottinen vaikutus kestääkin koko trombosyyttien elinajan, 7-10 vrk.

Kokeelliseen tietoon perustuen ibuprofeeni voi estää pieniannoksisen asetyylisalisyylihapon verhiutaleiden aggregaatioon kohdistuvaa vaikutusta, jos näitä valmisteita annetaan samanaikaisesti. Tutkimuksessa, jossa annettiin yksi annos ibuprofeenia 400 mg joko 8 tuntia ennen 81 mg:n nopeasti imeyttyvää asetyylisalisyylihappoannosta tai 30 minuuttia sen jälkeen, asetyylisalisyylihapon vaikutukset tromboksaanin

synteesiin ja verihiutaleiden aggregaatioon heikkenivät. Koska tähän liittyvä tieto on rajallista ja nonklinisiiin tutkimustuloksiin perustuva kliinisten vaikutusten arvointi on epävarmaa, ei selvää johtopäätöstä voida tehdä ibuprofeenin säädöllisestä käytöstä. Ibuprofeenin satunnaisella käytöllä ei todennäköisesti ole kliinisesti merkittävää vaikutusta.

5.2 Farmakokinetiikka

Asetyylisalisyylihappo vapautuu enterotabletin mahahapporesistentistä päälysteestä johtuen vasta ohutsuolen emäksisessä ympäristössä, eikä sen vuoksi ärsytä mahalaukkua siinä määrin kuin tavallinen tabletti. Viivästyneestä imetyymisestä johtuen huippupitoisuudet plasmassa saavutetaan 3-6 tunnin kuluttua enterotablettien nauttimisesta. Plasma-konsentraatiokuvaajan alle jävä pinta-alan (AUC) on raportoitu olevan enterotableteille 0,5-0,8 h·mg/l.

Asetyylisalisyylihapolla on merkittävä ensikierron metabolismia. Se hydrolysoituu salisyylihapoksi osaksi jo imetyymisvaiheen aikana sekä myös veressä ja maksassa. Myös salisyylihapolla on analgeettinen, antipyreettinen ja anti-inflammatoryinen vaikutus, mutta irreversiibelin trombosyyttien COX-entsyymin inaktivaation aiheuttaa vain asetyylisalisyylihappo.

Plasman proteiineihin sitoutumiseen vaikuttaa lääkeaineen pitoisuus plasmassa ja sitoutuminen vaihtelee 66-98 % välillä (salisyylihappo). Salisyylihappo jakautuu laajasti elimistöön, läpäisee istukan ja erityy myös rintamaitoon. Salisyylihapon eliminaation kinetiikka on annoksesta riippuvaa, koska sen metabolismaa säätelee maksan entsyymikapasiteetti. Alle 3 g vuorokausiannoksilla puoliintumisaika on 2-4 tuntia.

Salisyylihapon päämetabolitteja ovat glysiinin konjugaatit, salisyylihapon eetteri- ja esteriglukuronidit, sekä gentisiinihappo ja sen glysiinikonjugaatit. Salisyylihappo ja sen metabolitit erityvät pääasiassa munuaisten kautta.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Oraalisen asetyylisalisyylihapon LD₅₀ rotalla on 1,3 g/kg. Marsuilla ja hiirillä tehdyissä akuuteissa toksisuuskokeissa myrkytyksen oireina havaittiin kouristuksia ja kardiovaskulaarista shokkia. Tavallinen kuolinsyy oli hengityksen lamaantuminen. Ruumiinavauskissa todettiin usein vaikea gastroenteriitti.

Kroonisissa toksisuuskokeissa kissoilla, annoksilla 33–63 mg/kg 35 päivän ajan, havaittiin alakuloisuutta, ruokahaluttomuutta, oksentelua ja painon laskua. Annoksella 81–130 mg/kg oireina oli lisäksi anemiaa, ruoansulatuskanavan haavaumia, toksista hepatiittiä ja joillakin yksilöillä erytrosyyttien määrän vähentymistä luuytimessä.

Tutkimuksissa ei ole havaittu asetyylisalisyylihapolla olevan mutageenisia tai karsinogeenisia vaikutuksia.

Rotilla ja koirilla tehdyissä lisääntymistoksikologisissa tutkimuksissa havaittiin suurilla asetyylisalisyylihappoannoksilla olevan teratogeenisia vaikutuksia. Raportoidut epämuodostumat olivat organogeneesivaiheen mukaisia asetyylisalisyylihapolle altistumisen ajankohdasta riippuen. Lisäksi on havaittu häiriötä munasolun kiinnitymisessä kohdun seinämään ja sikiöiden kevytpainoisuutta.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Tabletin ydin:

Laktoosimonohydraatti

Mikrokiteinen selluloosa

Vedetön kolloidinen piidiokside

Perunatärkkelys

Kalvopäälyste:

Talkki

Glyseroltriasetaatti
Metakryylihappo-etyliakryylaatti kopolymeeri (1:1).

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

100 mg: 3 vuotta

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25 °C.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

PVC/alumiini –läpipainopakkaus, 30, 50 ja 100 enterotablettia.

Kaikkia pakkauskokoja ei välttämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle

Ei erityisvaatimuksia.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

ratiopharm Oy
PL 67
02631 Espoo
Suomi

8. MYYNTILUVAN NUMERO

19694

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 14.6.2005
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 28.10.2013

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

25.8.2020

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

ASA-ratiopharm 100 mg enterotablett

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

En tablett innehåller 100 mg acetylsalicylsyra.

Hjälpmé med känd effekt: laktosmonohydrat 60 mg.

För fullständig förteckning över hjälpménen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Enterotablett.

Vit, rund, bikonvex och filmdragerad tablett med en diameter på 8 mm.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Som profylax mot trombotiska och tromboemboliska arteriella tromboser vid fall av ökad risk t.ex. i samband med TIA-anfall (transitoriska ischemiska attacker), *angina pectoris* eller kranskärlssjukdom, samt som sekundärprofylax efter hjärt- och hjärninfarkt och som första hjälpen-åtgärd vid akutvård av hjärtinfarkt.

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

Vuxna

En vanlig dos vid profylaktisk behandling av tromboemboliska arteriella tromboser i hjärta och hjärna är 100 mg en gång dagligen. Maximal dygnsdos är 300 mg.

Äldre patienter

Vanlig dos för vuxna rekommenderas även för äldre, under förutsättning att patientens njur- eller leverfunktion inte är nedsatt (se avsnitt 4.3 ”Kontraindikationer” och 4.4 ”Varningar och försiktighet”).

Barn

ASA-ratiopharm rekommenderas ej för barn (se avsnitt 4.4 ”Varningar och försiktighet”).

Administreringssätt

Enterotabletterna ska sväljas hela tillsammans med en riktig mängd vätska.

På grund av att läkemedelsformen ger ett fördöjt upptag, är ASA-ratiopharm inte avsett för bruk hos patienter med akut hjärtinfarkt. I nödfall kan tabletterna dock krossas eller tuggas för att främja upptaget av acetylsalicylsyra.

4.3 Kontraindikationer

- överkänslighet mot den aktiva substansen, övriga salicylater eller mot något hjälpmé som anges i avsnitt 6.1
- tidigare astmaanfall eller angioneurotiskt ödem orsakat av acetylsalicylsyra eller något annat NSAID-

- läkemedel
- hemofili eller ökad tendens till blödningar av annan orsak
 - aktuellt ventrikelflack- eller duodenalsår
 - trombocytopeni
 - svår njursvikt (GFR < 30 ml/h)
 - svår hjärtsvikt
 - leversvikt
 - levercirros
 - samtidigt bruk av metotrexat med doser på mer än 15 mg per vecka
 - dygnsdoser på mer än 100 mg under den tredje trimestern av en graviditet.

4.4 Varningar och försiktighet

Särskild försiktighet bör iakttas:

- hos patienter som samtidigt behandlas med antikoagulantia
- vid lindrig eller måttlig lever-, njur- eller hjärtsvikt
- hos patienter med någon leversjukdom
- i samband med sjukdomar i magtarmkanalen
- hos patienter med ventrikelsår eller gastrointestinala blödningar i anamnesen
- vid behandling av patienter med lungastma eller kroniskt obstruktiv lungsjukdom, eftersom acetylsalicylsyra kan utlösa ett astmaanfall hos dessa patienter
- vid behandling av patienter som tidigare upplevt symptom på överkänslighet (som t.ex. hudreaktioner eller snuva) i samband med bruk av NSAID-läkemedel

Reyes syndrom är en sällsynt men livshotande reaktion som förekommit hos barn i samband med virusinfektioner (särskilt i samband med sjukdomar som vattkoppor eller influensa). På grund av detta ska acetylsalicylsyra ges till barn endast på ordination av läkare i fall där inga andra åtgärder ger önskat resultat.

Ett regelbundet bruk av acetylsalicylsyra kan försämra prognosen hos patienter med hjärnblödning. Försiktighet ska därför iakttas vid administrering till patienter med ökad risk för hjärnblödning, såsom patienter med hypertoni. Acetylsalicylsyra har också konstaterats öka risken för hjärnblödning hos patienter med tendens till näsblod.

Vid händelse av långvariga kräkningar, medvetslöshet eller avvikande beteende ska behandlingen med acetylsalicylsyra avbrytas.

Acetylsalicylsyra minskar utsöndringen av urin redan vid låga doser. På grund av detta kan läkemedlet utlösa giktattacke hos patienter med minskad urinsyrasekretion.

På grund av den koaguleringshämmande effekten, som inträder redan vid mycket låga doser och efter några få dagars bruk, ska patienterna informeras om blödningsrisken också i samband med mycket små kirurgiska ingrepp (t.ex. tandutdragning).

Detta läkemedel innehåller laktos. Patienter med något av följande sällsynta ärlfliga tillstånd bör inte använda detta läkemedel: galaktosintolerans, total laktasbrist eller glukos-galaktosmalabsorption.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Orala antikoagulantia

Ökad risk för blödningar på grund av den trombocyttaggregationshämmande effekten och vid skador på slemhinnor i mage och tolvfingertarm. Uppföljning av blödningstid särskilt viktig.

Tiklodipin, klopidogrel

Ökad risk för blödningar (synergistisk trombocyttaggregationshämmande effekt). Om kombinationen ej kan undvikas krävs noggrann klinisk uppföljning och kontroll av laboratorievärden (inklusive blödningstid).

Övriga icke-steroida anti-inflammatoriska smärtstillande medel

Förekomsten av biverkningar som rör magtarmkanalen kan öka vid samtidigt bruk.

Metotrexat

Ett samtidigt bruk bör undvikas på grund av ökad hematologisk toxicitet av metotrexat.

Kortikosteroider

Risken för blödningar i magtarmkanalen ökar.

Acetazolamid

Acetylsalicylsyra kan öka halten av acetazolamid, vilket ökar risken för metabol acidos.

Natriumvalproat/valproinsyra

Acetylsalicylsyra kan öka halten av natriumvalproat i plasma och därigenom förstärka dess effekt och biverkningar.

Antidiabetika

Salicylater kan öka den hypoglykemiska effekten av antidiabetika.

Fenytoin

Salicylater kan sänka halten av fenytoin i plasma genom att minska fenytoins bindning till albumin. Andelen fritt fenytoin i plasma ökar normalt ändå inte, så interaktionen bör inte vara av betydelse för doseringen av fenytoin.

Halterna av digoxin, barbiturater och litium i plasma kan öka vid samtidigt bruk av acetylsalicylsyra.

Effekten av aldosteronantagonister, loopdiureтика och probenecid kan försvagas vid samtidig behandling med acetylsalicylsyra.

Diuretika, ACE-hämmare och angiotensin II-receptorantagonister

Antiinflammatoriska analgetika kan minska den blodtryckssänkande effekten av diuretika och övriga antihypertensiva läkemedel. En samtidig dosering av ACE-hämmare/angiotensin II-receptorantagonister och medel som hämmar cyklooxygenasenzymet kan leda till försämrad njurfunktion hos patienter med existerande störningar i njurfunktionen (t.ex. på grund av vätskebrist eller hög ålder). Följden kan vara akut njursvikt, vilken dock i allmänhet är reversibel. Försiktighet ska iakttas vid behandling med en kombination av icke-steroida, antiinflammatoriska smärtstillande medel (NSAID) och ACE-hämmare/angiotensin II-receptorantagonister; särskilt hos äldre patienter. Patienterna ska hållas väl hydrerade och uppföljning av njurfunktionen bör övervägas vid insättning av kombinationen samt med regelbundna intervaller under kombinationsbehandlingen.

Probenecid

Försvagad urikosurisk effekt.

Ibuprofen

På basen av experimentella data kan ibuprofen hämma den trombocytaggregationshämmande effekten hos lågdos acetylsalicylsyra om dessa två tas samtidigt. Eftersom informationen är begränsad och en utvärdering av möjliga kliniska effekter på basen av non-kliniska studier är osäker, kan inga absoluta slutsatser gällande ett regelbundet bruk av ibuprofen dras. En tillfällig användning av ibuprofen är sannolikt inte av klinisk betydelse (se avsnitt 5.1).

Metamizol

Ett samtidigt intag av metamizol kan minska effekten av acetylsalicylsyra på trombocytaggregationen. Denna kombination bör därför användas med försiktighet hos patienter som tar en låg dos acetylsalicylsyra som kardiovaskulärt skydd.

Alkohol

Ett samtidigt intag av alkohol kan öka risken för blödningar i magtarmkanalen.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Låga doser (100 mg eller mindre/dygn):

På basen av kliniska prövningar ter sig dygnsdoser på 100 mg eller mindre säkra vid begränsat obstetriskt bruk som kräver särskild uppföljning.

100 mg–500 mg/dygn:

Tillräcklig klinisk erfarenhet av doser på 100–500 mg saknas. Därför gäller samma rekommendationer som för doser på mer än 500 mg/dygn.

500 mg/dygn eller mer:

En hämning av prostaglandinsyntesen kan inverka negativt på graviditet och/eller fosterutveckling. På basen av epidemiologiska studier finns tecken på att användning av prostaglandinsynteshämmande preparat under tidig graviditet skulle öka risken för missfall, hjärtmissbildningar hos fostret och gastroschisis. Den absoluta risken för hjärt- och kärlmissbildningar ökade från mindre än 1 % till cirka 1,5 %. Risken tros öka med ökad dosering och förlängd behandlingstid. I djurforsök har prostaglandinsynteshämmare visat sig leda till ökad förstöring av äggceller (både före och efter implantation) och ökad fosterdöd. Dessutom har förekomsten av olika missbildningar (bl.a. i hjärta och blodkärl) rapporterats öka i djurforsök vid bruk av prostaglandinsynteshämmande medel under organogenesen (se avsnitt 5.3). Acetylsalicylsyra ska inte användas under den första eller andra trimestern av en graviditet, såvida det inte är absolut nödvändigt. Om en kvinna som önskar bli gravid eller som är gravid i den första eller andra trimestern behöver acetylsalicylsyra, ska minsta möjliga dos och kortast möjliga behandlingstid iakttas.

En behandling med prostaglandinsynteshämmande medel under den sista trimestern av en graviditet kan utsätta fostret för:

- hjärt-lungtoxicitet (för tidig slutning av *ductus arteriosus* och pulmonell hypertension)
- störningar i njurfunktionen, vilka kan leda till njursvikt och oligohydroamnios.

En behandling med prostaglandinsynteshämmande medel under den sista trimestern av en graviditet kan utsätta modern och det nyfödda barnet för:

- en antiaggregationseffekt och därmed en möjlig förlängning av blödningstiden, vilket kan inträffa även vid mycket låga doser
- hämning av livmodersammandragningarna, vilket kan leda till försenad eller förlängd förlossning.

På grund av detta är acetylsalicylsyra i doser på mer än 100 mg/dygn kontraindicerat under den sista trimestern av en graviditet.

Amning

Acetylsalicylsyra utsöndras i bröstmjölk, men vid doser på mindre än 300 mg per dygn anses en inverkan på barnet vara osannolik.

Fertilitet

Behandling med acetylsalicylsyra kan leda till nedsatt fertilitet hos kvinnor och rekommenderas inte för kvinnor som försöker bli gravida. Utsättning av läkemedel bör övervägas hos kvinnor som har svårt för att bli gravida eller som genomgår fertilitetsutredning.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Läkemedlet har inte konstaterats inverka på förmågan att framföra fordon och använda maskiner.

4.8 Biverkningar

De vanligaste biverkningarna, d.v.s. symtom och blödningar från magtarmkanalen, är dosberoende. Blödningar i magtarmkanalen ger sällan några symtom. Frekvensen av dessa biverkningar är betydligt lägre för acetylsalicylsyra i form av enterotabletter än då läkemedlet tas i form av vanliga tablettter.

Biverkningarna är klassificerade enligt frekvens

Mycket vanliga ($\geq 1/10$)
Vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$)
Mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$)
Sällsynta ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$)
Mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$)
Ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data)

	Vanliga	Mindre vanliga	Sällsynta	Mycket sällsynta
Blodet och lymfssystemet	Ökad tendens till blödningar		Intrakraniell blödning, trombocytopeni, agranulocytos, aplastisk anemi	
Immunsystemet			Anafylaktiska reaktioner	
Metabolism och nutrition				Hypoglykemi
Centrala och perifera nervsystemet			Huvudvärk, svindel, förvirring, försämrad hörsel, tinnitus vilka vanligen är tecken på överdosering	
Blodkärl			Hemorragisk vaskulit	
Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum		Rinit, andnöd	Bronkospasmer, astmaanfall	
Magtarmkanalen	Dyspepsi, buksmärter, illamående, kräkningar, halsbränna, diarré		Svår blödning i magtarmkanalen, sår i magsäck eller tarm vilka i mycket sällsynta fall kan leda till perforation	
Lever och gallvägar				Förhöjda leverenzymvärden
Hud och subkutan vävnad		Urtikaria	Stevens-Johnsons syndrom, Lyells syndrom, purpura, <i>erythema nodosum</i> , <i>erythema multiforme</i> , Quinckes ödem	
Njurar och urinvägar				Njurfunktionsstörningar

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nyttariskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till.

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

4.9 Överdosering

Symtom

Symtom på överdosering är tinnitus, svindel, illamående, kräkningar, hyperventilation, desorientering, svettning och tremor. I svåra fall av överdosering kan dessutom symptom som kramper, hypertermi, metabol acidos, hyper- eller hypoglykemi, hypokalemia, dehydrering, lungödem, rabdomyolys och arytmier förekomma. En överdos kan följas av en latensfas på flera timmar innan symptommen uppkommer. Vid fall av svår överdosering med enterotabletter kan tio-tals timmar förflyta innan maximala nivåer i plasma uppnås.

Åtgärder

Ingen specifik antidot finns att tillgå. Behandlingen av intoxikationstillstånd beror på mängden läkemedel patienten tagit, på patientens tillstånd och på de kliniska symptommen. Allmänna åtgärder som ventrikelsköljning och upprepad dosering av aktivt läkemedelskol kan användas för att begränsa absorptionen. Alkalisk diures, hemodialys och hemoperfusion gör elimineringen snabbare. Dessutom kan symptomatisk korrigering av vätske- och elektrolytbalans samt återställande av kroppens värmoreglerande funktioner och upprätthållande av andningsfunktionen krävas.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Antikoagulantia; trombocytaggregationshämmande medel, exklusive heparin

ATC-kod: B01AC06

Acetylsalicylsyra är ett icke-steroidt antiinflammatoriskt analgetikum som tillhör salicylatgruppen. Läkemedlet innahar analgetisk, antipyretisk och antiinflammatorisk effekt som baserar sig på en irreversibel hämning av cyklooxygenas i prostaglandinsyntesen (hindrar uppkomsten av prostaglandinerna E₂ och I₂ samt tromboxan A₂).

Den trombocytaggregationshämmande effekten medieras via en hämning av syntesen av tromboxan A₂ i trombocyterna. Den irreversibla hämningen av funktionen hos cyklo-oxygenas är särskilt betydande i trombocyterna, eftersom dessa då inte förmår syntetisera mer av detta enzym. Den antitrombotiska effekten bevaras därför under trombocyternas hela livscykel på 7–10 dygn.

Experimentella data har visat att ibuprofen kan hämma den effekt lågdos acetylsalicylsyra har på trombocytaggregationen om dessa två läkemedel används samtidigt. I en studie där en dos ibuprofen på 400 mg gavs antingen 8 timmar före en acetylsalicylsyrados på 81 mg i en läkemedelsform med omedelbart upptag eller 30 minuter efter en sådan dos, konstaterades acetylsalicylsyrans effekt på tromboxansyntesen och trombocyternas aggregation ha förminkats. Eftersom denna information är begränsad och den kliniska utvärderingen av non-kliniska resultat är osäker, kan inga definitiva slutsatser dras angående ett regelbundet bruk av ibuprofen. En tillfällig användning av ibuprofen torde sannolikt inte inverka i kliniskt betydande grad.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Tack vare den magsyraresistenta drageringen frigörs acetylsalicylsyran ur enterotabletterna först i den basiska omgivningen i tunntarmen. Därför irriterar preparatet inte heller magen i samma utsträckning som vanliga tabletter. Det fördjölda upptaget leder till att maximala halter i plasma uppnås först då 3–6 timmar förslutit efter intaget. Ytan under plasmakoncentrationskurvan (AUC) har för enterotabletter rapporterats ligga mellan 0,5 och 0,8 h*mg/l.

Acetylsalicylsyra genomgår en betydande förstapassagemetabolism. Läkemedlet hydrolyseras delvis till salicylsyra redan i absorptionsskedet, och sedan även i blodet och levern. Även salicylsyran innehåller

analgetisk, antipyretisk och antiinflammatorisk effekt, men endast acetylsalicylsyran förmår åstadkomma den irreversibla inaktiveringen av trombocyternas COX-enzym.

Plasmaproteinbindningen är beroende av läkemedlets halt i plasma och bindningsgraden varierar mellan 66 och 98 % (salicylsyra). Salicylsyran har en hög distributionsgrad i kroppen, läkemedlet placerar placentan och utsöndras även i bröstmjölk. Eliminationsfasens kinetik är dosberoende, eftersom metabolismen styrs av leverns enzymatiska kapacitet. Halveringstiden för dygnsdoser på mindre än 3 g är 2–4 timmar.

Huvudmetaboliterna för salicylsyra utgörs av konjugat med glycin, eter- och esterglukuronider av salicylsyra samt av gentisinsyra och dess glycinkonjugat. Salicylsyran och dess metaboliter utsöndras huvudsakligen via njurarna.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

LD₅₀ för oral acetylsalicylsyra hos råttor är 1,3 g/kg. I akuta toxicitetsstudier på marsvin och möss konstaterades kramper och kardiovaskulär chock som förgiftningssymtom. Den vanligaste dödsorsaken var andningsförlamning. Vid obduktionen konstaterades ofta svår gastroenterit.

I kroniska toxicitetsstudier på katter observerades nedstämdhet, aptitlöshet, kräkningar och viktnedgång vid doser på mellan 33 och 63 mg/kg i 35 dagars tid. Vid doser på 81–130 mg/kg förekom dessutom anemi, sår i magtarmkanalen, toxisk hepatit och hos vissa individer även sänkt antal erytrocyter i benmärgen.

Inga mutagena eller karcinogena effekter har observerats i studier med acetylsalicylsyra.

I reproduktionstoxikologiska studier med råtta och hund konstaterades teratogena effekter vid höga doser av acetylsalicylsyra. De rapporterade missbildningarna var beroende av under vilken period av organogene sen djuren exponerats för acetylsalicylsyra. Dessutom har störningar i äggcellernas förmåga att fästa sig vid livmoderväggen och låg vikt hos fostren konstaterats.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmitt

Tablettkärna:

Laktosmonohydrat

Mikrokristallin cellulosa

Vattenfri kolloidal kiseldioxid

Potatisstärkelse

Filmsdragering:

Talk

Glyceroltriacetat

Metakrylsyra-etylakrylatsampolymer (1:1)

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

100 mg: 3 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras vid högst 25 °C.

6.5 Förpackningstyp och innehåll

PVC/aluminium-blister: 30, 50 och 100 enterotabletter.

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion

Inga särskilda anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

ratiopharm Oy
PB 67
02631 Esbo
Finland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

19694

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 14.6.2005

Datum för den senaste förnyelsen: 28.10.2013

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

25.8.2020